

Μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

“Ο τάφος και η νέκρωση δεν κατάφεραν να δεσμεύσουν την Κυρία Θεοτόκο. Το πρόσωπό της παραμένει η αμετάθετη ελπίδα μας. Η ύπαρξή της είναι ο πρόδρομος της δικής μας δόξας. Η δικαίωσή της είναι η προτύπωση της δικής μας χαράς”

▪

Αυτά τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος στο μήνυμά του για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

“Η ελπίδα μας είναι ζωντανή. Την κρατάει στην αγκαλιά Του ο Χριστός. Τα χέρια Του τυλίγουν τη Μάνα που Τον τύλιξε με τα σπάργανα της υπακοής και της ταπείνωσης. Η καρδιά Του κτυπάει δίπλα στο δικό της πρόσωπο κι απέναντι από τη δική της καρδιά. Η Παναγιά, που κουρνιαάζει στον κόλπο του Παιδιού της, προσεύχεται για μας. Εκεί που στέκεται περιμένει να πάμε κι εμείς. Σήμερα εκείνη με το σώμα και με την ψυχή της ανοίγει τον Παράδεισο διάπλατα, για να μας δείξει ότι η αγκαλιά του Θεού είναι ο Παράδεισος που μας ανήκει και μας αξίζει”, ανέφερε.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω ευλογημένα και αγαπητά.

Ανέτειλε για άλλη μία χρονιά και πάλι φέτος η πιο λαμπρή, η πιο ελπιδοφόρα ημέρα του κόσμου. Ο Ήλιος της δικαιοσύνης φωτίζει τα σύμπαντα, καθώς κρατάει στην αγκαλιά Του το υπέρτατο αστέρι της δημιουργίας Του, την πανάχρονη Θεοτόκο. Σήμερα αποκαλύπτεται «το απ' αιώνος απόκρυφον και Αγγέλοις άγνωστον μυστήριον»! Σήμερα η αποκάλυψη του Θεού ολοκληρώνεται και το έργο της Θείας Οικονομίας δικαιώνεται. Σήμερα η δημιουργία προσφέρει στον Πλάστη την κορωνίδα της, την υπέραγνη Μαριάμ. Σήμερα ο Δημιουργός του σύμπαντος εναγκαλίζεται το πρωτοκορυφαίο πλάσμα Του. Αγκαλιάζει το πλάσμα χάριν του οποίου δημιούργησε τα πάντα. Σήμερα γιορτάζει όλη η ανθρωπότητα, αφού στέλνει στον θρόνο της Αγίας Τριάδας την πανανθρώπινη Μάνα.

Δικαιολογημένα ο υμνογράφος σημειώνει ότι ο τάφος και η νέκρωση δεν μπόρεσαν να κρατήσουν αιχμάλωτη «την εν πρεσβείαις ακοίμητον Θεοτόκον». Δεν μπόρεσαν να διαγράψουν την «αμετάθετον ελπίδα», διότι ο Χριστός, που κατοίκησε στην αειπάρθενη μήτρα της, μετέθεσε τη Μητέρα της ζωής στην αληθινή και αιώνια ζωή. Ο Λόγος του Θεού, που διάλεξε την Παναγία σαν όχημα, για να κατέβει στην κτιστή πραγματικότητα, σήμερα ολοκληρώνει τη λυτρωτική πορεία Του. Όλα τα γεγονότα της Θείας Οικονομίας, που έγιναν για τη σωτηρία του κόσμου, καταλήγουν στην Κοίμηση, στην Ανάσταση και στη Μετάσταση της Κυρίας Θεοτόκου. Ο Χριστός έκανε τα πάντα σαν τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Έπρεπε, λοιπόν, να δείξει τον τρόπο με τον οποίο ένας αποκλειστικά κανονικός άνθρωπος θα μπορούσε να δρέψει τους καρπούς όλων αυτών των θείων ενεργειών.

Έτσι, κατέρχεται σήμερα και παραλαμβάνει το σώμα και την ψυχή της Κυρίας Θεοτόκου, για να ολοκληρώσει μ' αυτή την τελευταία πράξη το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου. Σήμερα μας δείχνει ότι, όπως παρέλαβε στην αγκαλιά Του την Πάναγνη Μητέρα Του, έτσι θα παραλάβει στην αγάπη Του κάθε άνθρωπο που ακούει τον λόγο Του και ζει σύμφωνα με το θέλημά Του. Εκείνος είναι που μας διαβεβαίωσε πως «μήτηρ μου και αδελφοί μου ούτοί εισιν οι τον λόγον του Θεού ακούοντες και ποιούντες αυτόν» (Λκ, 8, 21). Γι' αυτό η σημερινή ημέρα είναι πανανθρώπινη γιορτή. Η Κοίμηση, η Ανάσταση και η Μετάσταση της Παναγίας είναι η απαρχή για ολόκληρη την ανθρωπότητα. **Η εμπειρία της Θεοτόκου είναι κοινή με την εμπειρία κάθε πιστού που κυοφορεί μέσα του τον Χριστό και γίνεται κι εκείνος Θεοτόκος.**

Σήμερα είναι ημέρα χαράς, διότι η ελπίδα του κόσμου ανυψώνεται στον Θεό. Η

πρόνοια του Θεού εκπληρώνεται στο πρόσωπο της Θεοτόκου. Ο ουρανός και η γη απορούν με το γεγονός. Η Παναγία, στο πρόσωπο της οποίας νικήθηκαν οι νόμοι της φύσεως, ελευθερώνεται από τον θάνατο και μεταβαίνει στη ζωή. Η ταπεινή Μαριάμ γίνεται η ελπίδα των πάντων. Ποιο πινέλο μπορεί να ζωγραφίσει τα χρώματα της ελπίδας; Ποια πένα μπορεί να χαράξει τους κατάλληλους στίχους; Ποια μουσική μπορεί να τραγουδήσει την ελπίδα του κόσμου; Ποιος νούς μπορεί να υψωθεί στο ύψος που ανεβαίνει σήμερα η Παναγία;

Ενεοί και σιωπηλοί παρακολουθούμε. Μυστικά και αθόρυβα προσεγγίζουμε. Καρδιακά και με δάκρυα προσευχόμαστε. Στεκόμαστε μπροστά στην εικόνα της και ελπίζουμε πως, όπως με τόση στοργή την κρατάει ο Υιός της στην αγκαλιά Του, έτσι θα παραλάβει κι εμάς κατά την ευλογημένη στιγμή της εξόδου μας. Όπως τυλίγει εκείνη με τη δόξα Του, έτσι θα τυλίξει κι εμάς με τη δόξα και το φως της Θεότητας. Ας σπαράζεται ο κόσμος από το μίσος και την κακία. Ας φαίνεται ότι θριαμβεύει η αδικία. Ας περηφανεύεται η ανηθικότητα για τις πτώσεις της. Ας τραυματίζεται η ανθρωπιά από τα συμφέροντα. Ας πνίγονται τα όνειρα στα θολά πηγάδια της σκοπιμότητας. Ας κόβονται τα φτερά της νιότης από τα συμπλέγματα των μεγάλων. Ας στερεύουν τα πηγάδια του πνεύματος από τη στείρωση της βαρβαρότητας. Ας διαλύεται η οικογένεια από τις εμμονές του εγωισμού. Ας ταραζεται η εσωτερική γαλήνη και ισορροπία από το άγχος και την αγωνία. Υπάρχει ελπίδα!

Η ελπίδα μας είναι ζωντανή. Την κρατάει στην αγκαλιά Του ο Χριστός. Τα χέρια Του τυλίγουν τη Μάνα που Τον τύλιξε με τα σπάργανα της υπακοής και της ταπείνωσης. Η καρδιά Του κτυπάει δίπλα στο δικό της πρόσωπο κι απέναντι από τη δική της καρδιά. Η Παναγία, που κουρνιάζει στον κόλπο του Παιδιού της, προσεύχεται για μας. Εκεί που στέκεται περιμένει να πάμε κι εμείς. Σήμερα εκείνη με το σώμα και με την ψυχή της ανοίγει τον Παράδεισο διάπλατα, για να μας δείξει ότι η αγκαλιά του Θεού είναι ο Παράδεισος που μας ανήκει και μας αξίζει.

Ο τάφος και η νέκρωση δεν κατάφεραν να δεσμεύσουν την Κυρία Θεοτόκο. Το πρόσωπό της παραμένει η αμετάθετη ελπίδα μας. Η ύπαρξή της είναι ο πρόδρομος της δικής μας δόξας. Η δικαίωσή της είναι η προτύπωση της δικής μας χαράς. Καθώς προσκυνούμε την εικόνα της, ας γίνουν τα δάκρυα χαμόγελα. Ας γίνουν οι πόθοι προσευχές. Ας γίνουν οι αγωνίες ελπίδα. Εκείνη, που είναι «η μετά τόκον παρθένος και μετά θάνατον ζώσα», μακάρι να σώζει όλους εμάς, που είμαστε τα παιδιά και η κληρονομιά της. Αυτή την ελπίδα εύχομαι, με όλη την πατρική μου αγάπη, να σας χαρίζει αδιάπτωτα η Μεγάλη Μητέρα της Εκκλησίας.

Χρόνια πολλά, ευλογημένα, χαρούμενα, ελπιδοφόρα και φωτεινά!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ